

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Gregorii Papae I. Ad Ioannem Episcopvm Primae Ivstinianae.
De iniusta condemnatione Hadriani episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

igitur Deusdedit gener Felicis de Orticello præsentium latrici violentiam dicitur irrogasse, præfatamque rem illicitè detinere, ita vt viduitatis eius deiection non misericordiam prouocare, sed eius inueniatur roborare malitiam; præcipimus experientiæ tuæ, vt tam contra præfatum virum, quam in ceteris causis, in quibus se asserit præfata femina præiudicium sustinere, nostræ ei solatium tuitio- nis impendas, nec a quolibet eam prægrauari permittas: ne vel ea quæ tibi salua tamen æquitate mandantur in aliqua inueniaris parte negligere, vel viduis aliisque pauperibus, dum illic auxilium non inueniunt, ex huius itineris profligentur longinquitate dispendia.

EPISTOLA VI.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM PRIMÆ IVSTINIANÆ.

De iniusta condemnatione Hadriani episcopi.

Gregorius Ioanni episcopo primæ Iustinianæ.

POST longas tribulationes suas quas Hadrianus Thebanæ ciuitatis episcopus a consacerdotibus suis, velut ab hostibus, pertulit, in Romanam ciuitatem confugit. Et licet aduersus Ioannem Larissæum episcopum eius fuisset prima suggestio, non ab eo in causis pecuniariis referuatis legibus iudicatum; tamen post hæc magis contra personam fraternitatis tuæ, a qua non iuste se a sacerdotii gradu flagitabat esse deiectum, grauissime querebatur. Sed nos, indiscussis petitionibus non credentes, eadem quæ apud Ioannem fratrem & coepiscopum nostrum, vel quæ apud fraternitatem tuam sunt acta, relegimus. Et quidem de memorati Ioannis episcopi Larissæi iudicio, quod fuerat appellatione suspensum, satis & piissimi rerum domini ad Corinthi episcopum missis iussionibus decreuerunt. Et nos quoque per præsentium latores epistolis nostris, ad præfatum Ioannem Larissæum directis, Christo auxiliante, decreuimus, cum diuersi * discrepatione iudicii, cuius examinationem tibi imperialia iussa tradiderant, & inspecta gestorum apud Ioannem episcopum de criminalibus habitorum serie ventilatis, reperimus prope nihil te, quod ad nominatas indictasque sibi causas attinuit,

Concil. Tom. 13.

N n

*al. discrepatione

exquisisse, sed machinationibus quibusdam testes aduersus Demetrium diaconum in damnatione eiusdem episcopi produxisse. Qui eum de illo, quod nec audiri fas est, testimonium dicentem se audisse perhiberent. Quod dum præsens Demetrius contradiceret se dixisse, aduersus sacerdotalem morem disciplinamque canonicam deiectum honore suo diaconum proconsuli prouinciæ tradidisse. Qui cum multis laniatus verberibus aduersus episcopum suum forsan aliqua potuisset tormentorum necessitate mentiri, usque ad finem negotii nihil eum de quibus interrogabatur penitus inuenimus fuisse confessum. Sed nec alia in gestis ipsis, siue per depositionem testium, siue per Hadriani professionem, quod ei potuisset obesse, reperimus. Sed tantum fraternitas tua, nescio quo mentis motu, diuino humanoque iure contempto, abruptam protulit in eius damnatione sententiã: quæ licet non esset appellatione suspensa, contra leges tamen Canonesque prolata, ipso non poterat iure subsistere. Postquam autem ex abundanti appellationem tibi constat esse porrectam, mirati sumus cur nec homines tuos, secundum cautionem Honorato diacono nostro per responsales tuæ ecclesiæ expositam, qui tui iudicii rationem potuissent reddere, transmisisti. Quod factum te vel de contumaciã, vel de conscientiæ trepidatione redarguit. Si igitur hæc quæ nobis aperta sunt veritate vallantur, quoniam occasione virium nostrarum consideramus vos iniusta præsumere, de his alias, secundum id quod a nobis deliberatum fuerit, Christo auxiliante decernemus. Quod vero ad præsens attinet, cassatis prius atque ad nihilum reductis prædictæ sententiæ tuæ decretis, ex beati Petri principis apostolorum auctoritate decernimus, triginta dierum spatio te sacra communione priuatum, ab omnipotenti Deo nostro tanti excessus veniam cum summa poenitentia ac lacrymis exorare. Quod si hanc sententiam nostram te cognouerimus implexisse remissius, non iam tantum iniustitiam, sed & contumaciam fraternitatis tuæ cognoscas, adiuuante Domino, seuerius puniendam. Præfatum vero Hadrianum fratrem & coepiscopum nostrum ex tua sententia, ut diximus, nequaquam Canonibus neque legibus existente damnatum, in suum locum atque ordinem reuerti Christo comitante disponi-

Grat. 24.
q. 3. c. 6.

mus: vt nec illi fraternitatis tuæ noceat contra iustitiæ tramitem prolata sententia, nec caritas tua pro placanda futuri indignatione iudicis incorrecta remaneat.

EPISTOLA VII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM LARISSÆVM.

De iniusta condemnatione Hadriani.

Gregorius Ioanni episcopo Larissæo.

FRATER noster Hadrianus, Thebanæ ciuitatis episcopus, ad Romanam urbem veniens lacrymabiliter est conquestus, de quibusdam capitulis se a fraternitate tua, nec non a Ioanne primæ Iustinianæ vrbis episcopo, non legitime neque canonice condemnatū. Cumque per diuturnum tempus nullam diuersæ partis videremus huc aduenire personā, quæ eius debuisset obiectionibus respondere, necessario cognoscendæ veritatis intuitu, ea quæ penes vos acta sunt relegenda tradidimus. Ex quibus cognouimus Ioannem atque Cosmam diaconos, vnum pro lubrico corporis, alterum pro fraudibus ecclesiasticarū rerum proprio depulso officio, de pecuniariis criminalibusque capitulis aduersus eum piissimis nostris imperatoribus suggestisse. Qui per iussiones suas te voluerunt, seruata videlicet iuris Canonumque distinctione, cognoscere; ita vt de pecuniariis quidem ferres firmam iure sententiam: de criminalibus vero, eorum clementiæ, habita subtilius examinatione suggereres. Quod si tam rectas iussiones tua fraternitas rectis quoque mentibus accepisset, nunquam viros pro suis excessibus proprio amotos officio, atque iam inimicantis animi, ad accusationem passim sui suscepisset episcopi; maxime cum ex suggestione piissimis dominis oblata, eorum sit detecta fallacia: quia cum consensu omnium clericorum hæc contra suum pontificē se suggestisse professi sunt. Post hæc tamen, vt breuiter quædam strictimque quæ a quod te sunt acta percurram, primum capitulum penes fraternitatem tuam motum est Stephani Thebani diaconi: cuius vitam quasi sciens turpissimam Hadrianus episcopus, non eum sui ordinis honore priuauerat. Quod capitulum, nullus deductorum testium ad

Grat. 16. qu.
1. c. 52. Po-
lyc. lib. 1.
tit. 7.

Concil. Tom. 13.

Nn ij